

Lions Werkgroep Blinden bestaat 40 jaar

Strijd tegen onnodige blindheid

Ruim 40 jaar geleden kwam wijlen Jhr. Dr. Willem Quarles van Ufford (toenmalig districtsgouverneur) met plannen om iets te doen voor de armen in Suriname en Indonesië. Deze energieke, sociaal bewogen arts/allergoloog vond dat er een behoorlijke Nederlandse bijdrage moest worden geleverd aan de bestrijding van onnodige blindheid in ontwikkelingslanden. Hij verzamelde Lionscoryfeeën uit diverse clubs om zich heen, waaronder uit zijn eigen LC Utrecht Host. Er ontstonden werkgroepen, zoals East West Better Understanding voor Suriname en Indonesië en de Lions Werkgroep Blinden (LWB). De oprichting daarvan was in oktober 1969.

persoonlijk nodig om de kliniek zonder 'invoerrechten' Kenia binnen te krijgen.

Begin 1974 nam Jan Beenackers het voorzitterstokje over van Ruud Sampimon, die in het bestuur bleef met ideeën en adviezen en uiteindelijk tot ere-voorzitter werd verkozen. Beenackers haalde Anton Veldhuizen (ook uit LC Utrecht Host) binnen. Veldhuizen kwam van 'Medical Workshop', een firma voor oogheeskundige apparatuur en andere producten. Zij hebben een fundraising- en projectenplan opgezet, dat vele jaren met succes heeft gefunctioneerd.

Willem Quarles van Ufford haalde oogarts Ruud Sampimon over om voorzitter te worden van de LWB. Sampimon schreef in iedere Lion indringende verhalen over de enorme aantallen onnodige blinden, de grote sociale impact van blindheid en hoe met een eenvoudige ingreep grote aantallen staarblinden weer konden zien en functioneren. Hij schreef ook over de rol van Hellen Keller, de vrouw die als eerste de aandacht vroeg voor dit wereldwijde probleem.

Bemiddeling Prins Bernhard

De eerste actie voor een mobiele oogklinik voor Kenia werd een succes dankzij contacten met de oprichter van 'Flying Doctors' in Afrika, Sir Michael Wood, en de inzet van Jan Beenackers. Deze Lion van Utrecht Host ging vele clubs langs en kreeg de medewerking van het toen bekende radioprogramma 'Moeders wil is wet'. Maar liefst 60.000 gulden werd er opgehaald; een flink bedrag destijds. Wel was de bemiddeling van wijlen Prins Bernhard (Sampimon kende hem

De bergen in

Eén van de eerste grote acties kwam van de LC Leeuwarden, die 100.000 gulden beschikbaar stelde, met als voorwaarde dat het geld besteed zou worden aan een oogheeskundig project in Nepal. Via contacten met lokale Lionsclubs in Nepal (Kathmandu) en het nationale blindheidsbestrijdingsprogramma in Nepal werd een jaarlijks terugkerend programma in het verre westen van Nepal opgestart. Dit gebeurde met de steun van de Nederlandse oogarts Margreet Hoge-

weg, die vele jaren met een oogteam de bergen introk en heel veel blinden het licht in de ogen teruggaf. De logistiek werd verzorgd door 'Oogzorg Himalaya'. Deze door Lions Zuid-Kennemerland opgezette organisatie richtte zich helemaal op Nepal, bouwde een oogziekenhuis in Pokhara en ondersteunt al vele jaren een outreach programma in deze moeilijk bereikbare gebieden. Margreet Hogeweg kreeg hiervoor in 1991 als niet-Lion de Melvin Jones Award.

Omdat de werkgroep over steeds grotere bedragen beschikte en daar met een scheef oog naar gekeken werd door diverse districtsgouverneurs werd in 1995 besloten tot de oprichting van de Stichting Lions Werkgroep Blinden. Onder de bezielende leiding van Jan Beenackers werden diverse projecten ondersteund en gefinancierd door Nederlandse Lions. Bijvoorbeeld in het Afrikaanse continent Sierra Leone: een succesvol project voor bestrijding van rivierblindheid, onder leiding van prof. Jan Stilma. Maar ook in Azië: India (de nog steeds jaarlijkse steun aan de door de sociaal bewogen oogarts wijlen dr. Raj Seth opgezette charitatieve oogkliniek 'Venu' in Delhi), Nepal, Bangladesh (dankzij steun van LC Den Helder, onder leiding van oogarts Nok van Waveren). De aandacht ging zich steeds meer richten op ondersteuning van staaroperatieprogramma's, opleidingen en apparatuur.

Op het matje

Toen Lions International begin jaren '90 de wereldwijde actie 'Sight First' initieerde, werd ook Nederland gevraagd daaraan deel te nemen. Daar werd door de Lions Werkgroep Blinden positief op gereageerd, onder de voorwaarde dat de ingezamelde gelden in Nederland zouden blijven en onder haar hoede besteed zouden worden. Nederlandse Lions willen namelijk weten wat er met hun geld gebeurt! De reactie daarop uit Oak Brook is bepaald niet bemoedigend geweest. Jan Beenackers is zelfs diverse malen op het matje geroepen door een International President. Maar hij heeft zijn Nederlandse rug recht gehouden. Ook diverse andere landen (Duitsland, Canada) hebben de actiegelden onder eigen beheer gehouden. Een verbod door Oak Brook op het gebruik van de naam Sight First heeft geleid tot de gedachte om de naam 'Fight for Sight' te gaan gebruiken. En zo geschiedde: Fight for Sight is nog steeds de naam van het fonds, waarin Nederlandse Lions hun actiegelden storten. Dit fonds wordt sinds 1995 beheerd door LWB samen met de Wilde Ganzen, die de administratie voert en het bedrag vermeerdert met factor 1,5. Een aantal jaren heeft ook onze overheid via de 'nationale commissie duurzame

ontwikkeling' bijgedragen in de vermenigvuldiging, maar die is door beleidsombuigingen die verband houden met de financiële crisis inmiddels beëindigd. De LWB zoekt nu naarstig naar nieuwe partners voor vermenigvuldiging.

200.000 oogoperaties

Binnen het Fight for Sight-programma is vanaf 1999 het doel gesteld om in 15 jaar 200.000 oogoperaties uit te laten voeren. Deze doelstelling is met grote voortvarendheid ter hand genomen door het nieuwe bestuur, onder leiding van de nieuwe voorzitter Rob van Rooijen (ook lid van LC Utrecht Host). Eind 2009 stond de teller op een totaal van 189.476 operaties; een groot succes! Het beleid is nu om de steun in India geleidelijk af te bouwen, omdat de overheid en lokale organisaties steeds beter in staat zijn om de oogzorg te bekostigen en te organiseren.

De aandacht richt zich meer en meer op landen in Afrika en op Indonesië. Inhoudelijk gaat de aandacht ook naar programma's voor reïntegratie van slechtzienden en blinden in de maatschappij, bijvoorbeeld door de aanschaf van brailleprinters en computers. Daarnaast wordt er gewerkt aan het verbeteren van de

infrastructuur voor de oogzorg door aanschaf van instrumentarium en steun aan opleiding van oogzorgprofessionals.

Wij blijven op uw steun rekenen! ■